

Иван Вазов

Видение

„И видях, и ето чер кон, и седналий на него имаше капъни в
ръката...“

Откровение. Гл. 6, ст. 5.

Призраци чудни,
призраци грозни!
Подвизи трудни...
пропасти, козни...

Клик на победи,
вихри всечасни,
страхове бледи,
бягства ужасни!

Хижи във радост,
тронове стрити,
косена младост,
крила разбити.

Пиянства луди
в кърви обляни,
над поля куди
гракнали врани.

Трусове страшни!
Гробът говори...
Останки прашни
от царски двори...

Грозно се хили
нощ в огледало,
на нагли сили
край и начало.

Хищно безправье.
От правда бито,
лъжливо здравье
от здрав убито.

Победа шумна

в юнашка доба
на мощ разумна
въз луда злоба.

За борба слети
метал с идея –
меча в ръцете
на Прометея...

Удар огромен
въз нагло теме,
празник и помен
във също време,

позор и слава
на едно място,
цветя и лава
сбрани злочесто.

Химни, теглила...
Съд в бури казан
Божия сила,
Божия казън!

1916 г.

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4945>]